

Sesijas dokuments

B9-0463/2023

17.11.2023

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumiem B9-0000/2023 un B9-0000/2023, uz kuriem jāatbild mutiski,

saskaņā ar Reglamenta 136. panta 5. punktu

par ES Apputeksnētāju iniciatīvas pārskatīšanu — jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem
(2023/2720(RSP))

Alexander Bernhuber, Milan Brglez, Martin Hojsík, Michèle Rivasi, Anja Hazekamp

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES Apputeksnētāju iniciatīvas pārskatīšanu —
jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem
(2023/2720(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2023. gada 24. janvāra paziņojumu “ES Apputeksnētāju iniciatīvas pārskatīšana. Jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem” (COM(2023)0035),
- ņemot vērā Komisijas 2023. gada 5. aprīļa paziņojumu par Eiropas pilsoņu iniciatīvu (EPI) “Glābiet bites un lauksaimniekus! Ceļā uz bitēm draudzīgu lauksaimniecību veselīgai videi”¹,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 1. jūnija paziņojumu par ES Apputeksnētāju iniciatīvu (COM(2018)0395),
- ņemot vērā 2019. gada 18. decembra rezolūciju par ES apputeksnētāju iniciatīvu²,
- ņemot vērā Starpvaldību zinātnes un politikas platformas biodaudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu jomā (IPBES) 2016. gada novērtējuma ziņojumu par apputeksnētājiem, apputeksnēšanu un pārtikas ražošanu,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2022. gada 26. janvāra atzinumu “Vietējo un reģionālo pašvaldību loma ES Apputeksnētāju iniciatīvas īstenošanas paātrināšanā”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2023. gada 13. jūlija atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES Apputeksnētāju iniciatīvas pārskatīšanu — jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem³,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2020. gada 9. jūlija Īpašo ziņojumu Nr. 15/2020 “Savvaļas apputeksnētāju aizsardzība ES: Komisijas iniciatīvas nav devušas rezultātus”,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu” (COM(2020)0380),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “Stratēģija “No lauka līdz galdam”. Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā” (COM(2020)0381),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 14. oktobra paziņojumu “Ilgspēju sekmējoša ķīmikāliju stratēģija. Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem” (COM(2020)0667),

¹ OV C 148, 28.4.2023., 1. lpp.

² OV C 255, 29.6.2021., 29. lpp.

³ OV C 349, 29.9.2023., 173. lpp.

- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 16. janvāra rezolūciju par Savienības pesticīdu atļaušanas procedūru⁴,
 - ņemot vērā 2021. gada 9. jūnija rezolūciju par ES Biodaudzveidības stratēģiju 2030. gadam: atgriezīsim savā dzīvē dabu⁵,
 - ņemot vērā 2021. gada 20. oktobra rezolūciju par stratēģiju “No lauka līdz galdam” taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā⁶,
 - ņemot vērā 2019. gada 23. oktobra rezolūciju par projektu Komisijas regulai, ar ko attiecībā uz novērtējumu par augu aizsardzības līdzekļu ietekmi uz medus bitēm groza Regulu (ES) Nr. 546/2011⁷
 - ņemot vērā jautājumus Padomei un Komisijai par Apputeksnētāju iniciatīvas pārskatīšanu — jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem (O-0050/2023 – B9-0000/2023 un O-0051/2023 – B9-0000/2023),
 - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā aptuveni 80 % kultūraugu un savvaļas ziedošo augu sugu Eiropā vismaz zināmā mērā ir atkarīgas no dzīvnieku apputeksnēšanas, un savvaļas apputeksnētāji var nodrošināt līdz pat 50 % nepieciešamo apputeksnēšanas pakalpojumu⁸;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Sarkano grāmatu aptuveni katras trešās bišu, tauriņu un ziedmušu sugas populācija samazinās; tā kā turklāt katrai desmitajai bišu un tauriņu sugai un katrai trešajai ziedmušu sugai draud izmiršana; tā kā reģionu līmenī pēdējo trīs desmitgadu laikā ir novērots kukaiņu populācijas zudums līdz pat 75 %;
- C. tā kā apputeksnētāji galvenokārt ir savvaļas kukaiņu sugas, piemēram, bites (tostarp kameses, medus bites un vientuļās bišu sugas), lapsenes, ziedmušas, tauriņi, naktstauriņi, vaboles un citas lidojošās sugas, piemēram, sikspārņi un putni, kas pārnes ziedputekšņus no vīrišķajām uz sievišķajām ziedu daļām, tādējādi nodrošinot augu apaugļošanu un vairošanos;
- D. tā kā savvaļas apputeksnētāju sugu un populāciju skaits samazinās galvenokārt cilvēka darbību dēļ, jo īpaši klimata pārmaiņu, intensīvas lauksaimniecības, pesticīdu lietošanas, dabisko dzīvotņu izzušanas un degradācijas, vides piesārņojuma un invazīvu svešzemju sugu un slimību dēļ;
- E. tā kā objektīvu, ticamu un salīdzināmu datu vākšana par dažādu sugu bagātību un

⁴OV C 411, 27.11.2020., 48. lpp.

⁵OV C 67, 8.2.2022., 25. lpp.

⁶OV C 184, 5.5.2022., 2. lpp.

⁷OV C 202, 28.5.2021., 49. lpp.

⁸ Garibaldi u. c., “Wild Aplinators Enhance Fruit Set of Crops Regardless of Honey Bee Abundance” (“Savvaļas apputeksnētāji sniedz ieguvumus auglīkopībā neatkarīgi no medus bišu daudzuma”), *Science*, Vol. 339, 6127. izdevums, 2013. gada 29. marts, 1608.–1611. lpp.

apputeksnētāju sugu vietēju izplatību ir būtiska, lai novērtētu apputeksnētāju populāciju stāvokli un noteiktu, vai ES un tās dalībvalstis gūst panākumus šo populāciju samazināšanās apturēšanā;

- F. tā kā medus bites dod nozīmīgu ieguldījumu apputeksnēšanā; tā kā tas tomēr neaizstāj būtisko nozīmi, kāda apputeksnēšanas procesā ir dažādiem savvaļas kukaiņu apputeksnētājiem, piemēram, vientuļajām bitēm, tauriņiem, ziedu mušām un vabolēm, lai gan to relatīvais ieguldījums atšķiras atkarībā no kultūras un vietas;
- G. tā kā veselīgas savvaļas apputeksnētāju populācijas nodrošina stabilākus un uzticamākus apputeksnēšanas pakalpojumus lauksaimniecības nozarei; tā kā pārmērīga paļaušanās uz vienas sugas, piemēram, medus bišu, veikto apputeksnēšanu arī palielina risku, kas saistīts ar sugu lielāku neaizsargātību pret slimībām un invazīvām svešzemju sugām;
- H. tā kā kultūraugu raža un/vai kvalitāte ir atkarīga gan no apputeksnētāju daudzuma, gan daudzveidības; tā kā dažos gadījumos un atkarībā no sugu ekoloģiskajām īpašībām apputeksnētāju klātbūtnes, daudzuma un bagātības atšķirības var vairāk skaidrot ar labvēlīgu (daļēji) dabisku dzīvotni, piemēram, pļavu un mežu, tuvumu un īpatsvaru nekā ar lauku ziedu joslām⁹, savukārt citos gadījumos var konstatēt, ka zemesdzīvotņu bagātība lauksaimniecības zemes gabalā kompensē izolētību no dabiskās dzīvotnes¹⁰;
- I. tā kā politikas instrumentos, kas paredzēti ar mērķi nodrošināt pietiekamu kultūraugu apputeksnēšanu, ir jāņem vērā iespējamā konkurence starp medus bitēm un vietējiem savvaļas apputeksnētājiem; tā kā tādēļ ir labāk jānovērtē, kad, kur un cik daudz medus bišu ir nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu masveidā ziedošu kultūraugu apputeksnēšanu, nekaitējot savvaļas vietējiem apputeksnētājiem vai augiem¹¹;
- J. tā kā spiedienu uz apputeksnētājiem galvenokārt saista ar lauksaimniecību; tā kā arī neilgtspējīga komerciāla mežsaimniecība, kas izraisa vecu koku, atmirušas koksnes un saistīto mikrodzīvotņu neesamību, ir atzīta arī par vienu no galvenajiem draudiem ziedmušām, 37 % kuru sugu Eiropā draud izmiršana¹²;
- K. tā kā apputeksnētāji ir būtiski biolodaudzveidības un ekosistēmu veselības saglabāšanai, tie palīdz saglabāt un radīt savvaļas dzīvotnes, tiem ir izšķiroša nozīme sēklu ražošanā

⁹ Bartholomée, O. u. c., "Pollinator presence in orchards depends on landscape-scale habitats more than in-field flower resources" ("Apputeksnētāju klātbūtne augļu dārzos ir vairāk atkarīga no ainavas mēroga biotopiem nekā no ziedu resursiem uz lauka"), *Agriculture, Ecosystems & Environment*, Vol. 293, 2020. gads.

¹⁰ Saunders, M. un Luck, G., "Interaction effects between local flower richness and distance to natural woodland on pest and beneficial insects in apple orchards" ("Vietējās ziedu bagātības un attāluma līdz dabiskajam mežam mijiedarbības ietekme uz kaitēkļiem un derīgajiem kukaiņiem ābeļdārzos"), *Agricultural and Forest Entomology*, 20. sējums, Nr. 2, 2017. gads, 279.-287. lpp.

¹¹ Geldmann, J. un González-Varo, J., "Conserving honeybees does not help wildlife: High densities of managed honeybees can harm populations of wild pollinators" ("Medus bišu saglabāšana nepalīdz savvaļas dzīvniekiem: augsts pārvaldīto medus bišu blīvums var kaitēt savvaļas apputeksnētāju populācijām"), *ScienceMag*, Vol. 359, Nr. 6374, 2018. gads, 392-393. lpp.

¹² Starptautiskās Dabas un dabas resursu aizsardzības savienības sugu izdzīvošanas komisija — Ziedmušu speciālistu grupa / Saglabāšanas plānošanas speciālistu grupa, "European Hoverflies: Moving from Assessment to Conservation Planning" ("Eiropas ziedmušas: pāreja no novērtēšanas uz saglabāšanas plānošanu"), Saglabāšanas plānošanas speciālistu grupa, *Apple Valley*, Minesota, ASV, 2022. gads.

gan lauksaimniecības, gan dabas sistēmās, tie ir neatņemama pārtikas ražošanas, uztura kvalitātes un pārtikas nodrošinājuma sastāvdaļa, veicina ainavu skaistumu un estētiku, ļaujot augt un ziedēt dažādiem augiem; tā kā to tiešais ieguldījums ES lauksaimniecībā tiek lēsts aptuveni 15 miljardu EUR apmērā¹³; tā kā četras no piecām kultūraugu sugām un savvaļas ziedu sugām vismaz zināmā mērā ir atkarīgas no apputeksnētāju kukaiņiem; tā kā apputeksnētāji cita starpā būtiski veicina lauksaimnieku un citu lauksaimniecības nozarē iesaistīto personu iztiku;

- L. tā kā jauns ziņojums par pļavu tauriņu skaita tendencēm Eiropā liecina, ka to skaits tikai desmit gadu laikā ir samazinājies par 36 % un galvenie faktori, kas veicina to skaita samazināšanos, ir lauksaimniecības intensifikācija, pārveidojot zālājus aramzemē vai intensīvi lietojot mēslošanas līdzekļus un herbicīdus, kas samazina savvaļas ziedu, uz kuriem tauriņi vairojas, daudzumu;
- M. tā kā apputeksnētāji ir izšķiroši svarīgi gan pārtikas, gan uztura nodrošinājumam un ir būtiski tādiem pārtikas veidiem kā augļi, dārzeņi, rieksti un sēklas, kas savukārt ir svarīgi nolūkā nodrošināt labu uzturu un jo īpaši novērst neinfekciozas slimības;
- N. tā kā savvaļas apputeksnētāju skaita samazināšanās un tās ietekme uz pārtikas nodrošinājumu, lauksaimniecības noturību, cilvēku veselību, dzīves kvalitāti, kvalitatīvu uzturu un ekosistēmu pakalpojumiem ir palielinājusi sabiedrības informētību un izraisījusi nopietnas bažas visā sabiedrībā, mudinot rīkoties, lai novērstu samazināšanās cēloņus un mazinātu sekas, kā rezultātā cita starpā tika sekmīgi īstenota Eiropas pilsoņu iniciatīva “Glābiet bites un lauksaimniekus”, aicinot pāriet uz bitēm draudzīgāku lauksaimniecību;
- O. tā kā Komisijas rokasgrāmatā par apputeksnētājiem draudzīgām pilsētām ir sniegti vērtīgi ieteikumi attiecībā uz pilsētvidi, kas ir labvēlīga apputeksnētājiem;
- P. tā kā Eiropas Vides aģentūra (EVA) savā 2019. gada ziņojumā par Eiropas vides stāvokli norādīja, ka 9 no 2020. gadam noteiktajiem 13 konkrētajiem politikas mērķiem Eiropas biodaudzveidības un dabas aizsardzības, saglabāšanas un uzlabošanas jomā 2020. gadā lielākoties netiks īstenoti¹⁴; tā kā šie deviņi mērķi ietvēra ES aizsargājamās sugas un dzīvotnes, parastās sugas (putnus un tauriņus) un ekosistēmu stāvokli un pakalpojumus,

Vispārīgas piezīmes un apputeksnētāju izzušanas sekas

1. atzinīgi vērtē pārskatīto ES Apputeksnētāju iniciatīvu “Jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem” un uzsver, ka Komisijai, dalībvalstīm un reģionālajiem un vietējiem dalībniekiem ir steidzami jāveic konkrēti pasākumi, lai pēc iespējas drīzāk un vēlākais līdz 2030. gadam apturētu apputeksnētāju skaita samazināšanos un panāktu to skaita palielināšanos;
2. augstu vērtē Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Glābiet bites un lauksaimniekus!”; uzskata, ka

¹³ Eiropas Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 15/2020 “Savvaļas apputeksnētāju aizsardzība ES: Komisijas iniciatīvas nav devušas rezultātus”, 2020. gads.

¹⁴ EVA, “*The European environment — State and outlook 2020 — Knowledge for transition to a sustainable Europe*” (“Eiropas vide — stāvoklis un perspektīvas 2020. gadā. Zināšanas pārejai uz ilgtspējīgu Eiropu”), ES Publikāciju birojs, Luksemburga, 2019. gads.

videi draudzīga lauksaimniecība ir pamats veselīgas pārtikas ilgtspējīgai ražošanai; uzskata, ka iedzīvotāju prasības ir ātri un efektīvi jāpārvērš nākotnes politikā;

3. piekrīt, ka apputeksnētāju skaita samazināšanās apdraud cilvēku labklājību, lauksaimniecības ražīgumu, pārtikas nodrošinājumu un dabu kopumā; uzsver, ka savvaļas un apsaimniekotu apputeksnētāju veiktā apputeksnēšana ir būtisks ieguldījums lauksaimniecībā; uzsver, ka vērtējums par apputeksnēšanas kā ekosistēmas pakalpojuma vērtību Eiropas Savienībā, proti, 4,5 miljardi EUR gadā, atspoguļo tikai to pakalpojumu vērtību, kas faktiski tiek sniegti un kuru rezultātā tiek iegūti augļi un dārzeņi; uzsver, ka šī vērtība varētu būt daudz lielāka, ja nebūtu apputeksnētāju trūkuma, ko rada uz tiem izdarītais spiediens¹⁵;
4. uzsver, ka kultūraugu apputeksnēšana, ko veic savvaļas un pieradināti dzīvnieki, ir būtisks un apdraudēts ekosistēmas pakalpojums¹⁶; norāda uz aplēsēm, ka pieradinātu un savvaļas dzīvnieku apputeksnēšanas ekonomiskā vērtība pasaulē ir 153 miljardi EUR, bet patērētāju pārpalikuma zaudējumi, kas būtu saistīti ar dzīvnieku veiktās apputeksnēšanas pakalpojumu pilnīgu izzušanu, tiek lēsti no 190 līdz 310 miljardiem EUR¹⁷;
5. uzsver, ka apputeksnēšana sniedz ieguvumus cilvēku veselībai un labklājībai un ka ir jānodrošina, ka tās var turpināties ilgtspējīgi; turklāt norāda, ka apputeksnētāji palīdz nodrošināt 35 % no pasaules pārtikas ražošanas apjoma¹⁸, turklāt dzīvnieku apputeksnētie kultūraugi nodrošina lielāko daļu no vairākiem vitamīniem (A, C un E) un minerālvielām (kalciju, fluorīdu un dzelzi), uzlabojot uzturu visā pasaulē¹⁹; tādēļ uzsver, ka apputeksnētāji ir būtiski gan pārtikas, gan uzturvielu nodrošinājumam;
6. norāda, ka apputeksnētāju skaita samazināšanās dažādi nelabvēlīgi ietekmē vidi un cilvēku veselību; uzsver, ka viena no tām ir augļu un dārzeņu pieejamības samazināšanās pasaulē, kas var izraisīt patēriņa samazināšanos un līdz ar to neinfekcijas slimību pieaugumu²⁰;
7. atzīst pirmās ES Apputeksnētāju iniciatīvas ieguldījumu; aicina Komisiju integrēt iniciatīvas rezultātus gaidāmajā biodaudzveidības stratēģijā, iekļaujot arī citus

¹⁵ Eurostat, *“Accounting for ecosystems and their services in the European Union — 2021 edition”* (“Ekosistēmu un to pakalpojumu uzskaitē Eiropas Savienībā — 2021. gada izdevums”), ES Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads.

¹⁶ Potts S. u. c., *“Global pollinator declines: trends, impacts and drivers”* (“Apputeksnētāju skaita samazināšanās pasaulē: tendences, ietekme un virzītājspēki”), *Trends in Ecology & Evolution*, Vol. 25, 2010. gads, 345.–353. lpp.

¹⁷ Gallai N. u. c., *“Economic valuation of the vulnerability of world agriculture confronted with pollinator decline”* (“Pasaules lauksaimniecības neaizsargātības ekonomiskā novērtēšana saistībā ar apputeksnētāju skaita samazināšanos”), *Ecological Economics*, Vol. 68, 2009. gads, 810.–821. lpp.

¹⁸ Klein, A.M. u. c., *“Importance of pollinators in changing landscapes for world crops”* (“Apputeksnētāju nozīme mainīgajās pasaules kultūraugu ainavās”), *Proceedings of the Royal Society*, Vol. 274, Nr. 1608, 2007. gads, 303-313. lpp.

¹⁹ Eilers, E. u. c., *“Contribution of Pollinator-Mediated Crops to Nutrients in the Human Food Supply”* (“Ar apputeksnētāju palīdzību audzēto kultūraugu devums pārtikas uzturvielu nodrošināšanā”), *PLOS ONE*, Vol. 6, Nr. 6, 2011. gads.

²⁰ Smith, M. u. c., *“Effects of decreases of animal pollinators on human nutrition and global health: a modelling analysis”* (“Dzīvnieku apputeksnētāju skaita samazināšanās ietekme uz cilvēku uzturu un veselību pasaulē: modeļanalīze”), *The Lancet*, Vol. 386, Nr. 10007, 2015. gads, 1964.–1972. lpp.

svarīgākos ekosistēmu pakalpojumus, ko nodrošina kukaiņi;

8. atzinīgi vērtē Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Eiropas Reģionu komitejas apņemšanos attiecībā uz Eiropas sociāli profesionālo interešu grupu un vietējo un reģionālo pašvaldību iespējām un kopīgo atbildību paātrināt Apputeksnētāju iniciatīvas īstenošanu un tās mērķu sasniegšanu;
9. uzsver nepieciešamību pievērsties visiem galvenajiem faktoriem, kas izraisa apputeksnētāju skaita samazināšanos;

Politikas saskaņotības nodrošināšana: lauksaimniecība un mežsaimniecība, piesārņojuma samazināšana un savienojamības palielināšana

10. atgādina, ka Eiropas Zaļais kurss tika pieņemts kā jauna visaptveroša stratēģija, kas ļauj ES risināt ar klimatu un vidi saistītās problēmas, vienlaikus nevienu neatstājot novārtā; atgādina, ka Zaļā kursa mērķus, tostarp ES biodaudzveidības stratēģiju un stratēģiju “No lauka līdz galdam”, varēs īstenot tikai tad, kad tiks efektīvi sasniegti ES Apputeksnētāju iniciatīvas galvenais uzdevums, proti, apturēt apputeksnētāju skaita samazināšanos un panākt to pieaugumu; aicina Komisiju un dalībvalstis ātri un pilnībā īstenot abas stratēģijas; atkārtoti uzsver, ka ir pilnībā jāīsteno biodaudzveidības stratēģijas 2030. gadam mērķi; mudina Komisiju un dalībvalstis apņemties veikt būtiskus un papildu pasākumus biodaudzveidības saglabāšanai;
11. uzsver, ka ir jānovērš nepilnības galvenajās ES nozaru politikas jomās, kas risina apputeksnētāju skaita samazināšanās problēmu, un attiecīgajās ES politikas jomās jāiekļauj pasākumi apputeksnētāju aizsardzībai;
12. uzsver, ka īpašas valsts un/vai reģionālas apputeksnētāju aizsardzības stratēģijas ir būtiski instrumenti, lai mobilizētu visas iesaistītās personas un pārvaldītu visas darbības, kas vajadzīgas nolūkā nepieļaut apputeksnētāju izžušanas turpināšanos un panāktu to skaita pieaugumu; atzinīgi vērtē to dalībvalstu centienus, kuras ir pieņēmušas īpašas valsts vai reģionālas stratēģijas apputeksnētāju aizsardzībai, un aicina pārējās dalībvalstis to darīt pēc iespējas drīzāk, lai kopīgi un koordinētā veidā novērstu visus samazināšanās cēloņus, ņemot vērā valsts, reģionālās un vietējās īpatnības un apstākļus;
13. aicina Komisiju novērtēt kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) stratēģisko plānu atbilstību ES Apputeksnētāju iniciatīvas mērķiem; aicina Komisiju un dalībvalstis kopīgi uzlabot tos plānus, par kuriem konstatēts, ka tajos nav paredzēti nepieciešamie pasākumi; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis KLP stratēģiskajos plānos izveidot īpašu nodaļu, kurā būtu paredzēti konkrēti pasākumi savvaļas un apsaimniekoto apputeksnētāju aizsardzībai, ņemot vērā to nozīmi lauksaimniecības resursu nodrošināšanā; uzsver, ka KLP budžetā 2023-2027. gadam ir paredzēts atbalsts klimatam labvēlīgām praksēm, un tas būtu jāizmanto, lai sasniegtu ES biodaudzveidības mērķus, tostarp apputeksnētāju aizsardzību;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka pašreizējie un turpmākie pārvaldības mehānismi un platformas ir pilnībā darbotiespējīgi, lai līdz noteiktajiem saskaņotajiem termiņiem sasniegtu Apputeksnētāju iniciatīvas un plašākā nozīmē biodaudzveidības stratēģijas mērķus; šajā sakarībā aicina Komisiju ieviest nepieciešamos leģislatīvos un neleģislatīvos pasākumus, kuru mērķis ir novērst pašreizējās pārvaldības nepilnības un

šķēršļus to mērķu un uzdevumu sasniegšanai, par kuriem panākta vienošanās ES līmenī;

15. šajā sakarā uzsver ciešo saikni starp pārskatīto ES Apputeksnētāju iniciatīvu un ierosinātajiem ES tiesību aktiem par dabas atjaunošanu, lai panāktu tendences maiņu apputeksnētāju skaita samazināšanās jomā, jo īpaši saskaņojot valstu dabas atjaunošanas pasākumus ar attiecīgajiem politikas virzieniem ES Apputeksnētāju iniciatīvas ietvaros;
16. uzsver, ka ir jāturpina labāk aizsargāt apputeksnētājus no pesticīdu un biocīdu radītā riska, un pauž nožēlu par kavēšanos veikt pasākumus apputeksnētāju aizsardzībai, izmantojot Regulā (EK) Nr. 1107/2009²¹ un Regulā (ES) Nr. 528/2012²² noteiktās atļauju piešķiršanas procedūras;
17. uzskata, ka vecu koku, atmirušās koksnes un ar tiem saistīto mikroliegumu klātbūtne ir būtiska apputeksnētāju attīstībai un to barošanās un ligzdošanas iespējām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka viens no aizsardzības plāniem saskaņā ar Jauno kursu apputeksnētājiem īpaši attieksies uz meža ainavām; uzskata, ka saglabāšanas plānā būtu jācenšas panākt sinerģiju ar dabai tuvāku mežsaimniecību;
18. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot zinātnisko pierādījumu bāzi, lai novērtētu visu pesticīdu, ne tikai insekticīdu, relatīvo toksiskumu bitēm un citiem apputeksnētājiem, lai līdz 2027. gadam varētu labāk pielāgot kaitējuma samazināšanas mērķus; turklāt uzsver, cik svarīgi ir grozīt tiesību aktus un īstenot politiku saskaņā ar jaunākajiem zinātniskajiem datiem, lai apturētu apputeksnētāju skaita samazināšanos;
19. aicina ne vēlāk kā līdz 2027. gadam aizliegt importēt lauksaimniecības produktus, kas ražoti, izmantojot pesticīdus, kuri ES ir aizliegti cilvēku veselības un biodaudzveidības aizsardzības apsvērumu dēļ un kuri var radīt nepieņemamu kaitējumu apputeksnētājiem;
20. pieņem zināšanai Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes pārskatītos norādījumus par augu aizsardzības līdzekļu riska novērtējumu attiecībā uz bitēm (*Apis mellifera*, *Bombus spp.* un bitēm vientuļniecēm) un aicina Komisiju un dalībvalstis tos ātri īstenot; pieņem zināšanai ES Lauksaimniecības un zivsaimniecības padomes 2021. gada 28. un 29. jūnija sanāksmē panākto vienošanos par konkrētu aizsardzības mērķi attiecībā uz medus bitēm, kurā noteikts, ka maksimālais pieņemamais kolonijas lieluma samazinājums pesticīdu ietekmes dēļ ir 10 %; pieņem zināšanai Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas 2022. gada maija lēmumu ieviest nedefinētu robežvērtību pieeju attiecībā uz konkrētiem aizsardzības mērķiem gan attiecībā uz kameņiem, gan bitēm vientuļniecēm; uzskata, ka savvaļas apputeksnētāju aizsardzības konkrētajiem aizsardzības mērķiem ir jāatbilst nepieciešamībai atjaunot jau noplicinātās populācijas; ņem vērā Komisijas apņemšanos atjaunināt pašreizējo pesticīdu riska novērtēšanas sistēmu attiecībā uz nemērķa sugu posmkājiem (saskaņā ar kuru tiek novērtētas visas savvaļas apputeksnētāju sugas, kas nav iekļautas vadlīniju dokumentā par bitēm), un uzsver, ka šāda atjaunināšana ir steidzama prioritāte;

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

21. atgādina Komisijai un dalībvalstīm par Parlamenta plaši atbalstītajiem iebildumiem pret īstenošanas aktu: Augu aizsardzības līdzekļu ietekme uz medus bitēm²³ un par savu ilgstoši pausto nostāju, ka apputeksnētāji ir jāaizsargā labāk;
22. pauž bažas par ierobežojumiem vienas aktīvās vielas novērtējumos, ko izmanto pesticīdu apstiprināšanas procesā; tādēļ aicina Komisiju un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, pamatojoties uz *IPol-ERA* projektu, nekavējoties nodrošināt pāreju uz holistiskāku un kontekstuālāku vides riska novērtējumu attiecībā uz kukaiņiem, tostarp apputeksnētājiem; uzskata, ka šajā sistēmiskajā pārveidē būtu jāņem vērā plašs apputeksnētāju loks, kā arī dažādu ķīmisko vielu kumulatīvā ietekme, un ka tam ir vajadzīgi visu attiecīgo dalībnieku koordinēti centieni;
23. pieņem zināšanai Eiropas Ķīmikāliju aģentūras vadlīniju projektu par biocīdu lietošanas radītā riska novērtējumu bitēm; uzsver, ka ir ātri jāpabeidz vadlīniju dokumenta izstrāde, lai to varētu sākt izmantot atļauju piešķiršanas procesā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 528/2012 ES vai dalībvalstu līmenī un apstiprināšanai ES līmenī;
24. uzsver, ka lielo pārtikas ražotāju, vairumtirgotāju un mazumtirgotāju jēgpilna sadarbība ar piegādātājiem varētu sniegt ievērojamu pievienoto vērtību pesticīdu lietošanas un risku samazināšanā; uzsver, ka lielajiem pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmumiem ir jānoslēdz ilgtermiņa līgumi ar ražotājiem un jāpalīdz lauksaimniekiem pareizi īstenot integrētās augu aizsardzības praksi, tostarp piedāvājot lauksaimniekiem un audzētājiem nepieciešamo finansiālo un tehnisko atbalstu, lai nodrošinātu ātru pāreju uz agroekoloģisko un bioloģisko lauksaimniecības praksi, vienlaikus sniedzot pārlicību, ka par saviem centieniem viņi tiks taisnīgi atalgoti;
25. norāda, ka slāpekļa emisijas izraisa daļēji dabisku zālāju eitrofikāciju, kaitē apputeksnētāju dzīvotnēm un veicina apdraudēto sugu izzušanu; uzsver, ka ir jāveic stingrāki pasākumi, lai samazinātu slāpekļa emisijas, kas negatīvi ietekmē apputeksnētājiem svarīgus zālājus;
26. pauž nožēlu par to, ka nav saskaņotu centienu risināt gaismas piesārņojuma problēmu, jo dažas valstis ir pieņēmušas valsts politiku šajā jomā, bet citas nav veikušas nekādus pasākumus; mudina noteikt rādītājus, kas ļautu reģistrēt un ziņot par gaismas piesārņojuma līmeni ES un dalībvalstīs, lai varētu noteikt piesārņojuma samazināšanas mērķus salīdzinājumā ar saskaņotajiem atsaucēs rādītājiem un uzraudzīt progresu; mudina izmantot *Copernicus* pakalpojumus nolūkā diagnosticēt pašreizējo gaismas piesārņojumu ES;
27. uzsver, ka pilsētu plānošanas praksē ir jāiekļauj biodaudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu saglabāšana, lai aizsargātu apputeksnētāju populācijas, veicinātu to daudzveidību un radītu jaunas un labi savienotas dzīvotnes;
28. aicina dalībvalstis uzraudzīt apputeksnētāju populācijas pilsētu teritorijās, vākt datus par apputeksnētāju veselību un izstrādāt uz pierādījumiem balstītas stratēģijas to saglabāšanai; mudina pilsētas apmainīties ar paraugpraksi un pieredzi, lai izveidotu

²³ Eiropas Parlamenta 2019. gada 23. oktobra rezolūcija par projektu Komisijas regulai, ar ko attiecībā uz novērtējumu par augu aizsardzības līdzekļu ietekmi uz medus bitēm groza Regulu (ES) Nr. 546/2011 (OV C 202, 28.5.2021., 49. lpp.).

pilsētu apputeksnētāju saglabāšanas centienu tīklu;

29. uzsver ieguvumus, ko sniedz apzaļumoti jumti, vertikālie dārzi un ilgtspējīga pilsētu lauksaimniecības prakse, nodrošinot dzīvotnes apputeksnētājiem, veicinot pilsētu noturību un uzlabojot pilsētu iedzīvotāju dzīves kvalitāti;
30. šajā sakarā uzsver ciešo saikni starp pārskatīto ES Apputeksnētāju iniciatīvu, dabas aizsardzības saglabāšanu un uzlabošanu saskaņā ar ES Putnu direktīvu²⁴ un Biotopu direktīvu²⁵ un ierosinātajiem ES tiesību aktiem par dabas atjaunošanu, lai panāktu tendences maiņu apputeksnētāju skaita samazināšanās jomā, jo īpaši saskaņojot valstu dabas atjaunošanas pasākumus ar attiecīgajiem politikas virzieniem ES Apputeksnētāju iniciatīvā; prasa paredzēt īpašus pasākumus, ar ko risinātu biodaudzveidības zudumu ārpus aizsargājamām teritorijām; atzīmē, ka ar dabas un ekosistēmu atjaunošanu aizsargājamās teritorijās nevar kompensēt pastāvīgu biodaudzveidības zudumu un ekosistēmu degradēšanu parējās teritorijās;
31. pauž satraukumu par pastāvīgo dzīvotņu izzušanu un fragmentāciju un šī procesa negatīvo ietekmi uz daudziem apputeksnētājiem kukaiņiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos kopā ar dalībvalstīm sagatavot plānu apputeksnētāju ekoloģisko koridoru tīklam jeb “*Buzz Lines*”, lai ar ekoloģiskiem koridoriem savienotu esošās dabas teritorijas un ļautu sugām pārvietoties, meklējot pārtiku, pajumti un ligzdošanas un vairošanās vietas; uzsver, ka ir jāvienojas par rīcības plānu ar konkrētiem termiņiem, un aicina dalībvalstis apņemties to īstenot;
32. uzsver, ka lineārā infrastruktūra ES būtu jāprojektē, jāpārvalda un jāpielāgo tā, lai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi, ko rada dzīvotņu sadrumstalotība, un tā nedrīkst apdraudēt „*Buzz Line*” tīkla integritāti;
33. aicina dalībvalstis veicināt kultivēto laukaugu sugu daudzveidību un pēc iespējas vairāk saglabāt apputeksnētāju dabiskās dzīvotnes;

Uzraudzība un rādītāji

34. uzsver lauksaimnieku būtisko lomu apputeksnētāju dzīvotņu uzturēšanā un tādas ilgtspējīgas lauksaimniecības prakses veicināšanā, kas par prioritāti izvirza šo svarīgo sugu labturību un sekmē bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu; šajā sakarībā norāda uz lauksaimniecības prakses veidiem, kādi jau tiek īstenoti vietējā līmenī ar mērķi aizsargāt apputeksnētāju dzīvotnes; vienlaikus uzsver, cik svarīgs ir neatkarīgs konsultantu tīkls, lai veicinātu apputeksnētājiem draudzīgu pasākumu izplatīšanu un efektīvu īstenošanu;
35. mudina atjaunot stādījumus un stādīt dažādu sugu augļu dārzus, kas ir ziedputekšņu un nektāra avots;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt standartizētu ES apputeksnētāju monitoringa sistēmu, lai uzlabotu datu vākšanu par apputeksnētāju populāciju; uzsver, ka savāko

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

²⁵ Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7.–50. lpp.).

datu detalizācijas pakāpei būtu jāļauj atklāt ikgadējās populācijas izmaiņas, kas ir nozīmīgas politikas darbībām un saglabāšanas pasākumiem; aicina dalībvalstis atbalstīt apmācību un spēju veidošanu, lai ātri iegūtu apputeksnētāju monitoringam nepieciešamos cilvēkresursus;

37. šajā sakarībā atzinīgi vērtē sākotnējo ekspertu priekšlikumu par ES apputeksnētāju monitoringa shēmu²⁶, kas ir pamats progresīvāku risinājumu izstrādei; aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm turpināt šo tehnisko darbu, lai izstrādātu izmaksu ziņā pamatotus ES apputeksnētāju monitoringa sistēmas variantus; uzskata, ka katram variantam būtu jāpievieno īstenošanas ceļvedis, kurā izklāstīti tehnisko spēju trūkumi dalībvalstīs un veidi, kā tos ātri novērst;
38. aicina Komisiju pārbaudīt, vai *Natura 2000* teritoriju apsaimniekošanas stratēģiskās plānošanas instrumentos, tostarp prioritārajos rīcības plānos, ir iekļautas prasības savvaļas apputeksnētāju aizsardzībai, un izvērtēt attiecīgos dalībvalstu ierosinātos pasākumus prioritārajos rīcības plānos;
39. uzskata, ka kvalitatīvs ikgadējais monitorings, kas cita starpā balstīts uz pietiekami lielu teritoriju skaitu katrā dalībvalstī, lai varētu noteikt dažādu apputeksnētāju grupu skaita un sugu bagātības izmaiņas, ko novērtē vismaz reizi trijos gados, ir būtisks, lai atbalstītu un uzlabotu lēmumu pieņemšanas procesus, nodrošinātu efektīvākus publiskos izdevumus un palielinātu pārskatatbildību un izpratni par politikas un tiesību aktu ietekmi;
40. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos kopā ar dalībvalstīm un EVA līdz 2025. gadam pabeigt galveno apputeksnētāju teritoriju kartēšanu ES mērogā un līdz 2024. gadam izstrādāt Sarkanās grāmatas novērtējumus galvenajām kukaiņu apputeksnētāju grupām; atzinīgi vērtē Komisijas centienus izstrādāt un koordinēt sugu rīcības plānu īstenošanu; aicina dalībvalstis ātri īstenot nepieciešamos saglabāšanas pasākumus visos attiecīgajos pārvaldības līmeņos un atbalstīt ekspertus un ieinteresētās personas; turklāt mudina dalībvalstis uzlabot pašreizējos aizsardzības pasākumus aizsargājamās teritorijās un apsvērt jaunu aizsargājamo teritoriju izveidošanu tauriņiem, naktstauriņiem un citiem savvaļas apputeksnētājiem, jo īpaši Sarkanajā sarakstā iekļautajām sugām;
41. atzinīgi vērtē iepriekšējo un pašreizējo ES iniciatīvu darbību un rezultātus, galveno uzmanību pievēršot sugu, dzīvotņu stāvokļa un vidē esošo piesārņojošo vielu monitoringam, kā arī izpratnes veicināšanai; šajā sakarā aicina Komisiju izveidot juridisko pamatu un ilgtspējīgu finanšu sistēmu šādām iniciatīvām: *SPRING* (Stiprināt apputeksnētāju atveseļošanas, izmantojot indikatorus un monitoringu), *INSIGNIA* (Piesārņojošu vielu vides monitorings ar medus bišu starpniecību), *EMBAL* (Eiropas biodaudzveidības monitorings lauksaimniecības ainavās), *LUCAS* (Zemes izmantojuma un platību apsekojums), *STING* (Zinātne un tehnoloģija apputeksnētāju jomā) un *eLTER* (Ilgtermiņa ekosistēmu pētniecība Eiropā), kā arī veicināt *EMBAL*, *INSIGNIA* un topošās ES apputeksnētāju monitoringa shēmas integrāciju *eLTER* sistēmā; uzsver, ka apputeksnētāju skaita samazināšanās cēloņu monitorings jāveic nepārtraukti un ilgstoši;
42. atkārtoti aicina līdz 2026. gadam kopējā lauksaimniecības politikā integrēt īpašu

²⁶ Potts, S. u. c. "[Proposal for an EU Pollinator Monitoring Scheme](#)" ("ES apputeksnētāju monitoringa shēmas priekšlikums"), Kopīgais pētniecības centrs, ES Publikāciju birojs, Luksemburga, 2020. gads.

apputeksnētāju rādītāju, lai novērtētu politikas ietekmi gan uz apputeksnētājiem, gan apputeksnēšanu;

Resursi, zināšanu apmaiņa un spēju veidošana

43. aicina Komisiju izvērtēt jaunas iespējas, kā finansēt pasākumus, kas vajadzīgi ES Apputeksnētāju iniciatīvas mērķu sasniegšanai, tostarp izveidojot Dabas fondu jaunajā daudzgadu finanšu shēmā 2027+; uzsver, ka iniciatīvai ir jāmobilizē pietiekami papildu finanšu resursi un ES un dalībvalstu līmenī jānodrošina saistības un investīcijas tādā mērogā un steidzamības kārtā, lai līdz 2030. gadam palīdzētu apturēt apputeksnētāju izzušanu; aicina Komisiju ierosināt īpašu budžeta pozīciju, ar ko atbalstītu sistemātisku biodaudzveidības monitoringu, rādītājus un ziņošanu par panākto, tendencēm un spiedienu visās dalībvalstīs;
44. aicina attiecīgos Komisijas ģenerāldirektorātus, kā arī EVA, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un Eiropas Ķimikāliju aģentūru pastiprināt sadarbību, lai novērstu konstatētos datu un politikas trūkumus; uzskata, ka Komisijai, ES aģentūrām un dalībvalstīm ir jāuzlabo jaunu biodaudzveidības datu vākšana, kopīgošana, pārvaldība un ģenerēšana, lai uzlabotu politikas veidošanu un nodrošinātu politikas saskaņotību visos līmeņos;
45. aicina Komisiju izveidot atbilstošus pārvaldības un uzraudzības mehānismus, tostarp skaidri sadalot pienākumus starp Komisijas struktūrvienībām, kas iesaistītas ar savvaļas apputeksnētājiem saistītās politikas jomās;
46. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt pētniecību, lai labāk izprastu vielu ar endokrīnai sistēmai kaitīgām īpašībām ietekmi uz apputeksnētājiem, un īstenot politiku, kuras pamatā ir jaunākie zinātniskie pierādījumi par šādu ietekmi;
47. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt pētījumus, lai labāk izprastu medus bišu saimju un vietējo/savvaļas apputeksnētāju mijiedarbību, tostarp konkurences ziņā;
48. uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt apputeksnētājus ne tikai ES, bet arī visā pasaulē, un aicina Komisiju veicināt attiecīgus pasākumus;
49. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi iesaistīties t. s. bišu diplomātijā kā ārpolitikas instrumentā, lai veicinātu apputeksnētāju lietas iekļaušanu starptautiskajā politikā ar mērķi atbalstīt darbības, kas veicina jaunattīstības valstu un neaizsargāto grupu vides un sociālo noturību;
50. atzīst amatierzinātnieku, tostarp lauksaimnieku un taksonomistu lomu, kuri ir jāatbalsta arī turpmāk, lai viņi varētu stiprināt savas zināšanas un labo praksi un dalīties ar to visās dalībvalstīs; vienlaikus pieņem zināšanai Komisijas pasūtītā un 2022. gada decembrī publicētā pētījuma²⁷ konstatējumus, kas liecina, ka speciālās zināšanas parasti ir īpaši nabadzīgas valstīs ar bagātāko biodaudzveidību, un norāda, ka taksonomi galvenokārt ir vīrieši un jau cilvēki gados; atgādina, ka viens no šķēršļiem pilsoniskās zinātnes programmu efektīvai īstenošanai ir taksonomu zināšanu trūkums datu apstrādes jomā un

²⁷ Eiropas Komisija, Vides ģenerāldirektorāts, “*European Red List of insect taxonomists*” (“Eiropas kukaiņu taksonomistu sarkanā grāmata”), ES Publikāciju birojs, 2022. gads.

taksonomisko rīku trūkums, un aicina Komisiju un dalībvalstis novērst šos trūkumus; atzinīgi vērtē t. s. apputeksnētāju vēstnieku sekmīgo darbu informētības veicināšanā un iedzīvotāju un uzņēmumu motivēšanā;

51. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt nelielas dotāciju shēmas ekspertiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem un privātpersonām, lai atbalstītu vietējos un reģionālos pasākumus apputeksnētāju labā un dotu iespēju izveidot ES savvaļas apputeksnētāju platformu, kas koordinētu centienus un veicinātu zināšanu apmaiņu ilgtermiņā;
52. uzsver potenciālu, ko sniedz vietējo tīklu un zināšanu apmaiņas platformu izveide, kurās lauksaimnieki var apmainīties ar paraugpraksi un veicināt apputeksnētāju — šo nenovērtējamo sugu — saglabāšanu, vienlaikus nodrošinot mūsu lauksaimniecības sistēmu noturību un pārtikas nodrošinājumu;
53. aicina Komisiju iekļaut visas galvenās apputeksnētāju kukaiņu grupas taksonomiskajā platformā, kas izstrādāta projektos *Orbit* un *Taxo-fly*, un nodrošināt un uzlabot tās funkcionalitāti, izstrādājot taksonomistiem un pilsoniskajiem zinātniekiem paredzētus rīkus;
54. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt koordināciju un visu nepieciešamo līdzekļu pieejamību, lai uzturētu un uzlabotu Eiropas tauriņu monitoringa shēmas visā ES, tostarp palielinot tauriņu transektu skaitu, veicot reto un apdraudēto sugu monitoringu, izmantojot reāllaika ziņošanas tehnoloģiju, un sniedzot ilgtermiņa finansiālu atbalstu ieceltajiem shēmu koordinatoriem; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot un uzturēt publiski pieejamu ES datubāzi, kas būs nepieciešama turpmākai ES apputeksnētāju monitoringa sistēmai;
55. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt biškopjiem un agronomijas studentiem paredzētas izglītības programmas, lai veidotu spēju pārvaldīt un veicināt biodaudzveidību un apputeksnēšanu kā ekosistēmu pakalpojumu; uzsver, ka ir nepieciešamas stimulu sistēmas, lai atbalstītu pasākumus, kas dod labumu apputeksnētāju populācijām, un ka lauksaimniekiem un citiem zemes lietotājiem jāsaņem finansiāls atbalsts;
56. uzsver, cik svarīgs ir atklāts, konstruktīvs un patiens dialogs starp ES iestādēm un attiecīgo iestāžu pārstāvjiem visos pārvaldības līmeņos, ekspertiem, biškopjiem un iedzīvotājiem, kas var pavērt ceļu jaunām partnerībām, darbībām un saistībām, kā arī lielākai iesaistei, piemēram, 2021. gada ES Apputeksnētāju nedēļas laikā: jaunais kurss attiecībā uz apputeksnētājiem; uzskata, ka zināšanu apmaiņa, izpratnes veidošana, spēju veidošana un visu attiecīgo ieinteresēto personu, pilsonisko zinātnieku un jauniešu iesaistīšana apputeksnētāju aizsardzībā ir priekšnoteikums šīs iniciatīvas sekmīgai īstenošanai;

o

o o

57. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.